

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลับบ้านตรงเวลา ดังนั้นจงเพิ่มอัตราเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก สัมผัสดินแดนของความทุกข์นี้และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข

คำถาม: ความลับที่ลึกลับประการใดที่ลูกควรจะถ่ายทอดให้แก่ผู้คน แล้วจะเป็นการสร้างความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา?

คำตอบ: บอกพวกเขาถึงความลับที่ลึกลับของดวงวิญญาณซึ่งเป็นจุดเล็ก ๆ และมีการบันทึกบทบาทไว้ในดวงวิญญาณตลอดไป และดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของตนไปเรื่อย ๆ ดวงวิญญาณไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไปได้ จากการได้เห็นความทุกข์อย่างมากมาย ผู้คนก็พูดว่าจะเป็นการดีกว่าหากพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นตลอดไป แต่ดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียไม่สามารถที่จะคงอยู่โดยที่ไม่ได้เล่นบทบาทของตนเอง จากการได้ยินประเด็นนี้ก็จะเกิดความปั่นป่วนในสติปัญญาของพวกเขา

โอมซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่สดแสนหวาน ที่นี้ลูกคือลูกๆ ทางจิต ทุกๆวันพ่อก็อธิบายว่าผู้คนที่น่าสงสารนั้นได้มีความทุกข์อย่างมากมายอย่างแท้จริง เมื่อเกิดมีน้ำท่วมก็เป็นผู้ที่ยากจนจะประสบกับความทุกข์ เพียงแต่มองดูว่าสิ่งของและอื่น ๆ ของพวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นเช่นไร ฯลฯ พวกเขาารู้สึกเป็นทุกข์เกี่ยวกับสิ่งนั้น เป็นความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มั่งคั่งมีความสุข แต่นั่นก็เป็นสำหรับระยะเวลาชั่วคราวด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้ที่มั่งคั่งก็ล้มป่วย การตายมากมายก็ได้เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน: วันนี้นั้นคนนั้นได้ตายไป วันนี้นั้นได้เกิดขึ้น วันนี้อย่างไรบางคนเป็นประธานาธิบดี และพรุ่งนี้เขาเหล่านั้นจะต้องจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทั้งหมดก็รวมตัวกันโค่นล้มบุคคลนั้นลง สิ่งนั้นก็สร้างความทุกข์ด้วยเช่นกัน บาบ่าได้บอกลูกให้ทำการของความสุขประเภทต่างๆที่มีอยู่ในดินแดนของความทุกข์นี้ ลูกๆรู้จักดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่โลกไม่ได้รู้สิ่งใด พวกเขาไม่สามารถจะเปรียบเทียบดินแดนของความทุกข์กับดินแดนแห่งความสุขได้ พ่อพูดว่า ลูกๆรู้ทุกสิ่ง พวกเขาจะเชื่อว่าลูกกำลังบอกสิ่งอย่างแท้จริงที่นี่ บ้างก็มีอาคารที่ใหญ่โต เครื่องบิน ฯลฯ และพวกเขาก็เชื่อว่ายุคเหล็กละก็ยังคงดำเนินไปอีก 40,000 ปี และยุคทองก็จะมาหลังจากนั้น พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท เวลานั้นลูกต้องนำพวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น มีเวลาเพียงเล็กน้อยที่หลงเหลืออยู่ มีความแตกต่างที่ใหญ่หลวงระหว่างการที่พวกเขาพูดว่าเป็นหลายหมื่นหลายแสนปี และลูกพิสูจน์ได้ว่าเป็นเพียง 5,000 ปีเท่านั้น วงจรชั่วร้ายหลังจาก 5,000 ปี ละครนั้นจะไม่เป็นเวลาหลายหมื่นหลายแสนปี ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นภายใน 5,000 ปี ดังนั้น ที่นี้ในดินแดนของความทุกข์มีความเจ็บป่วย โรคต่างๆ ลูกเขียนประเด็นหลักบางประเด็น ไม่มีแม้กระทั่งชื่อของความทุกข์ในสวรรค์ พ่ออธิบาย: ในเวลาที่มีความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ก็ตะบับเดียวกันกำลังจะเกิดขึ้นอยู่ในเวลานี้ อย่างแน่นอนที่ยุคทองนั้นจะมีการก่อตั้งขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาของยุคทอง บาบ่าอธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก ในเวลานี้เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อต้องพาพวกเราไป มีเพียงผู้ที่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง บาบ่าเฝ้าแต่แสดงให้ลูกเห็นถึงยุคดีมากมายเพื่อสิ่งนั้น เพิ่มอัตราเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก ผู้คนไปที่กุ่มภเมลาตรงเวลา ลูกเองก็ต้องไปตรงเวลาด้วย ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะสามารถไปถึงที่นั่นได้อย่างเร็ว ไม่เลย ไม่ได้อยู่ในอำนาจของลูกที่จะไปที่นั่นได้อย่างเร็ว เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของละคร มีเชื้อโรคประเภทต่างๆมากมาย ฯลฯ ที่สร้างความทุกข์ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งต่างๆที่จะคงอยู่ที่นั่น ลูกจดจำยุคทองใช่หรือไม่? ยุคทองก่อตั้งโดยพ่อ ในเวลาสุดท้าย ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกในสาระ ยกตัวอย่าง เมล็ดนั้นก็เล็กอย่างยิ่งในขณะที่ต้นไม้นั้นแสนจะใหญ่โต สิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่สิ่งนั้นมีชีวิต ไม่มีใครรู้ถึงต้นไม้นี้ พวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของวงจรมันยาวมาก บาร์ตควรได้รับความสุขมากมาย และบาร์ตก็ได้รับความทุกข์มากมายด้วย มีโรคภัยอยู่มากในบาร์ตที่นี้ผู้คนตายเหมือนกับฝูงยุง เพราะช่วงชีวิตของพวกเขาสั้น มีความแตกต่างอย่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างคนทำความสะอาดที่นี้ และคนทำความสะอาดในต่างแดน สิ่งประดิษฐ์คิดค้นทั้งหมดมาสู่ที่นี้จากต่างแดน ชื่อที่แท้จริงของยุคทองคือดินแดนสุขาวดี ที่นี้ทุกคนสาโทประธาน ลูกจะได้มีมิตรของทุกสิ่ง ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อพ่อนั่งที่นี้และแต่อธิบายแก่ลูก ท่านจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ท่านจะเฝ้าแต่บอกสิ่งใหม่ๆแก่ลูก พ่อพูดว่า แต่ละวันที่ผ่านไปพ่อบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าบาบานั้นเป็นจุดที่สดแสนเล็ก และท่านก็มีบทบาททั้งหมดบันทึกไว้ในท่านตลอดไป ลูกได้เล่นบทบาทของลูกมาอย่างต่อเนื่อง หากลูกนั้นจะถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาจะอยู่ในความปั่นป่วน ท่านกำลังพูดอะไร? จุดที่สดแสนเล็กนั้นก็มิบทบาทที่แสนจะใหญ่โตอย่างยิ่งบันทึกไว้ในนั้น ที่ซึ่งจะเฝ้าแต่มีการเล่นบทบาทนั้น แต่แม้กระนั้นก็ไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย! ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ ในเวลานี้ลูกๆเฝ้าแต่เข้าใจว่ามีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรและมีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรร จากการได้เห็น

ความทุกข์อย่างมากมาย ทุกคนก็พูดว่า: จะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเราที่จะได้รับการหลุดพ้นตลอดไปแทนที่จะเป็นเช่นนี้ ลูกจะไม่พูดเช่นนี้เมื่อลูกนั้นอยู่ในความสุขหรือความสงบ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูกในขณะนี้, เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมดในตัวท่าน เพราะท่านคือเมล็ด แบบจำลองของต้นไม้ก็ได้มีการแสดงไว้ ลูกไม่สามารถจะแสดงสิ่งนั้นในรูปที่ใหญ่โตได้ ความรู้ทั้งหมดเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกได้ ดังนั้นลูกๆควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกล ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆอย่างมากมาย ผู้หนึ่งผู้นี้ได้มาอีกครั้งหลังจากช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ เพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือการที่ใหญ่โตและแสนจะยิ่งใหญ่ ไม่มีใครสามารถเฝ้าดูทั้งละครได้ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้ ได้มีการเห็นสิ่งที่ดีด้วยเทพนิมิต คณศ หนุมาน ฯลฯ เป็นของหนทางของบักดี อย่างไรก็ตามผู้คนมีศรัทธาที่ฝังมั่นในพวกเขา จึงไม่สามารถที่จะละทิ้งสิ่งเหล่านั้นได้ เวลานี้ลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ในการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าแต่ละคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้ลงบันไดมาอย่างไร ผู้ที่รู้อย่างนี้จะเริ่มที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกได้เคยทำเช่นเดียวกันในวงจรที่แล้ว, ลูกนั้นก็จะได้สร้างพิภพภคเช่นนี้ และอธิบายแก่เด็กๆในวงจรที่แล้วด้วย ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและจะทำเช่นนั้นไปเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครภายหลังก็จะมีสถานที่มากมายที่เป็นเช่นนี้ จะมีโรงเรียนอยู่ในทุกถนนและทุกๆบ้าน เป็นเพียงเรื่องของการมีคุณธรรม บอกพวกเขาว่า: พวกท่านมีพ่อ 2 คน คนไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน? ผู้คนเรียกหาพ่อ: ได้โปรดเมตตาเถิด! โปรดให้พรเถิด! พ่อพูดว่า: ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดจากการร้องขอสิ่งนั้น พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว พ่อมาเพื่อที่จะแสดงหนทางแก่ลูกเท่านั้น ลูกมีทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูก

พ่อเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย มีเวลาเล็กน้อยอย่างยิ่งที่หลงเหลืออยู่ พ่อต้องการลูกที่มีค่าต่องานรับใช้ พ่อต้องการให้มีกิตะพาชาลาในทุกบ้าน ลูกไม่ต้องเก็บรูปภาพอื่นใด เพียงแต่เขียนสิ่งนี้ไว้ภายนอก ในเรื่องของรูปภาพ เพียงเขียนนี้ก็เพียงพอ เป็นเขียนนี้ที่จะเป็นประโยชน์แก่ลูกในเวลาสุดท้าย เป็นเรื่องของการเพียงแต่ให้สัญญาณ ลูกได้รู้แล้วว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะสร้างสวรรค์เท่านั้นอย่างแน่นอน ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อลูกจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะไปสู่สวรรค์ได้ใช้ใหม่ ลูกเข้าใจว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ และเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีวิธีการอื่นใด สวรรค์คือโลกที่บริสุทธิ์ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นนายของสวรรค์ อย่างแน่นอนที่ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่กำลังจะไปสู่สวรรค์จะลี้ภัยอยู่ในรกได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ผู้ที่กำลังจะไปสู่สวรรค์จะซ่อนแหวะในกิเลสได้อย่างไร ผู้ที่บักดีไม่ซ่อนแหวะในกิเลสมากนัก ชันยาสชี้จะไม่ขอให้ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ เพราะพวกเขาเองนั้นก็ทำได้ทำพิธีแต่งงานด้วยเช่นกัน พวกเขาบอกผู้ครองเรือนว่า ท่านสามารถซ่อนแหวะในกิเลสได้เพียงเดือนละครั้ง พวกเขาจะไม่บอกผู้ที่ปรารถนาที่จะอยู่อย่างถือเพศพรหมจรรย์ว่า พวกเขาต้องไม่แต่งงาน บางคนที่นี่ก็มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ และในวันถัดไป เกมนั้นก็จบสิ้น มายามีแรงดึงดูดอย่างใหญ่หลวง ถึงกระนั้นเป็นในเวลานี้ที่ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ได้รับผลรางวัล ไม่มีอาณาจักรว่านที่นั่น ไม่มีความคิดที่เป็นอาชญากรที่นั่น เป็นวันที่ทำให้ลูกเป็นอาชญากร ชีพบาบาทำให้ลูกมีอารยธรรม ลูกต้องจดจำสิ่งนี้ด้วย เมื่อมีการจัดชั้นเรียนในทุกๆบ้าน ทุกคนก็จะเริ่มเป็นผู้อธิบาย ลูกต้องสร้างกิตะพาชาลาในทุกบ้านและเปลี่ยนแปลงแก้ไขผู้ที่อยู่ในบ้านของลูก การขยายตัวจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นเรื่อยๆในวิธีนี้ ผู้ที่ธรรมดาและยากจนนั้นก็เป็นผู้ที่ทัดเทียมกัน บุคคลสำคัญจะรู้สึกอายที่จะมาที่ชุมนุมทางจิตของบุคคลธรรมดา เพราะพวกเขาได้ยินว่ามีเวทมนตร์ที่นี่ และลูกได้เปลี่ยนทุกคนให้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย อ้า แต่นั่นเป็นสิ่งดีไม่ใช่หรือ! มีความซับซ้อนอย่างมากมายในวิถีของครอบครัว พวกเขาอยู่อย่างไม่มีความสุขอย่างยิ่ง นี่คือการของความทุกข์ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ลูกควรที่จะพยายามทำรายการของความทุกข์ 25-30 ประเภทหลักๆ

ในการที่ได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำความเพียรพยายามขนาดไหน พ่อกำลังอธิบายแก่พวกเราด้วยพาหนะนี้ ดาด้านนี้เป็นนักเรียนด้วย ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดนั้นเป็นนักเรียน และครูผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากร่าง ท่านทำให้ลูกปราศจากร่างเช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า: จงเฝ้าแต่ละทิ้งสำนึกของร่างกาย ไม่มีสิ่งก่อสร้างเหล่านี้ ฯลฯ ที่จะหลงเหลืออยู่ ที่นั่นลูกจะได้รับทุกสิ่งใหม่ ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับนิมิตมากมาย ลูกรู้ว่าต่างแดนนั้นจะมีการทำลายล้างด้วยระเบิดปรมาณูอย่างมากมาย ขณะที่นี่จะเป็นแม่น้ำเลือด สิ่งนั้นใช้เวลา ความตายที่นี้เลวร้ายอย่างยิ่ง นี่คือการแผ่นดินที่ไม่สูญสลาย ลูกสามารถจะมองเห็นจากแผนที่ว่าฮินดูสถานเป็นเพียงมุมเล็กๆ ตามละคร สิ่งต่างๆ ที่นั่น ไม่ได้มีผลกระทบใดๆ ต่อที่นี้ แม่น้ำเลือดจะไหลนองที่นี้ เวลานี้พวกเขากำลังเตรียมการ เป็นไปได้ที่ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะแม้กระทั่งให้ที่นี้ยืมระเบิด อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่ให้ยืมระเบิดที่จะทำลายโลกเมื่อลูกปล่อยระเบิดเหล่านั้น! พวกเขาจะให้ระเบิดที่คุณภาพต่ำ ลูกจะไม่ให้บางสิ่งที่มีประโยชน์ต่อลูกแก่ผู้อื่น การทำลายล้างจะ

เกิดขึ้นเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว นั่นไม่ใช่บางสิ่งใหม่ ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนจะถูกทำลายและจะมีการก่อตั้งศาสนาเดี๋ยวจนแผ่นดินบาร์ดไม่เคยถูกทำลาย บางสิ่งจะหลงเหลืออยู่ หากทุกคนกำลังจะตายก็จะเป็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากแต่ละวันที่ผ่านไปสติปัญญาของลูกจะกลับมากว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด และลูกจะให้ความเคารพนับถือต่อการศึกษามาก ลูกไม่ได้ให้ความเคารพนับถือมากเช่นนั้นในเวลาปัจจุบัน และเหตุนี้เองลูกๆน้อยนิดอย่างยิ่งจึงสอบผ่าน ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า จะมีการลงโทษอย่างมากและแล้วลูกจะลงมาจากหลังเช่นกัน เมื่อลูกพลาดพลั้ง ทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็สูญสิ้น และลูกก็ได้อยู่อย่างน่าเกลียดยิ่งกว่าน่าเกลียด และแล้วลูกก็ไม่สามารถที่จะกลับขึ้นขึ้นได้อีกครั้ง ผู้คนมากมายได้จากไป และยังมีอีกมากมายที่กำลังจะไป ลูกสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าสภาพของลูกจะเป็นเช่นไร หากลูกจะต้องจากร่างของลูกในขณะนี้ นี่คือน่ากลัวที่จะต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกคือผู้ที่ก่อตั้งความสงบ หากลูกมีความไม่สงบในลูก สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างความทุกข์แก่ใคร พ่อพูดกับทุกคนด้วยความรักเป็นอย่างมากด้วยการพูดว่า “ลูกๆ” ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านมีความรู้ของทั้งโลก และเหตุนี้เองท่านจึงอธิบายแก่ลูก มีความทุกข์ประเภทต่างๆมากมายในโลกนี้ ลูกสามารถจะเขียนสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับความทุกข์ เมื่อลูกพิสูจน์สิ่งนี้ทุกคนจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถจัดความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไปได้ หากลูกมีรายการของประเภทต่างๆของความทุกข์ บางสิ่งก็จะคงอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาที่เหลือจะฟังเหมือนกับไม่ได้ฟัง สำหรับบุคคลเหล่านั้นได้มีการจดจำกันว่า: เกะนั้นจะรู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์เล่า? พ่ออธิบาย: ลูกๆต้องกลับมาสวยงาม ไม่ควรจะมีคามไม่สงบหรือสิ่งสกปรกใด ๆ ผู้ที่กระจายความไม่สงบนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง จงอยู่ไกลห่างจากพวกเขา ลูกต้องไม่แม้แต่จะแตะต้องพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่ครูผู้ที่กำลังสอนลูกนั้นปราศจากร่างและไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใด ๆ จงอยู่อย่างปราศจากร่างในวิธีเดียวกัน เผาแต่ละทั้งสำนึกของร่างกายไปเรื่อย ๆ เปลี่ยนดวงตาที่เป็นอาชญากรรมของลูก ให้เป็นดวงตาที่มีอารยธรรม
2. ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ในการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ให้ความเคารพต่อพ่อและการศึกษาเล่าเรียน อย่าได้เป็นต้นเหตุของความทุกข์ อย่าได้กระจายความไม่สงบ

พร: ขอให้ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติของความสุขและเป็นดวงวิญญาณบุญที่ให้ทานของความสุขแก่ดวงวิญญาณที่ทุกข์ระทมทั้งหลาย

เวลานี้ในโลกมีแต่ความทุกข์ตลอดเวลา แต่ลูกมีแต่ความสุขตลอดเวลา ฉะนั้นจงให้ความสุขแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายที่มีความทุกข์ นี่เป็นบุญอันยิ่งใหญ่กว่าบุญทั้งหมด คนในโลกใช้เวลาและเงินทองมากมายสำหรับหาความสุข และลูกได้รับสมบัติของความสุขที่ไม่สูญสลายอย่างง่ายดาย ตอนนี้ลูกเพียงแต่แบ่งปันสิ่งที่ได้มา การแบ่งปันหมายถึง การเพิ่มพูน จงทำให้ผู้ที่เข้ามาในความสัมพันธ์ได้มีประสบการณ์ของความสุขจากการได้รับการบรรลุผลที่สูงส่งที่ลูกได้รับมาแล้ว

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์จะไม่มีวันถูกหลอกลวงด้วยสิ่งใด แต่จะอยู่อย่างเป็นผู้มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***